

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12C/304/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115215729
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6115215729.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v spore žalobcu: V. W., W..Y..R.. W. W. V. XXX/X, XXX XX Č., H.: XX XXX XXX, G.: Mgr. Jiří Kokeš a partneři, advokátní kancelář, s.r.o. W. W. K. E. XXX, V. H., XXX XX V., Č. Y., H.R.: XX XXX XXX, substitučne zastúpeného: Q. & Z. W..Y..R.. W. W. J. XX, XXX XX O. O., H.: XX XXX XXX, proti žalovanému: Q. V., K.. XX. XX. XXXX, I. V. Z. XX, XXX XX Z., G. U. S. X.. V. V., W..Y..R.. W. W.P. Z. XX, XXX XX Z., H.: XX XXX XXX, o zaplatenie 35 024,33 eura s príslušenstvom a zmluvnou pokutou, o späťvzatí žaloby, takto

rozhodol:

I. Konanie **zastavuje**.

II. Žiadna zo strán sporu **nemá** na náhradu trov konania nárok.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu rozhodcovskému súdu Obchodný súd, zriadenému pri R. W.P., W..Y..R.., W. W. K. W. XX, XXX XX O. O., H.: XX XXX XXX dňa 27.07.2011 domáhal proti žalovanému, v rozhodcovskom konaní označenému ako žalovaný 2), zaplatenia sumy 35 024,33 eura s príslušenstvom. Proti vydanému rozsudku rozhodcovského súdu sp. zn. OS 67/2011 zo dňa 07.11.2011 v časti výroku, ktorým bola uložená povinnosť žalovanému podal žalovaný žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k.: 7C/223/2011-155 zo dňa 11.02.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k.: 17Co/150/2013-186 zo dňa 14.05.2014 bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Obchodný súd s.r.o. sp. zn.: OS 67/2011 zo dňa 07.11.2011 v časti výroku, ktorým bola uložená povinnosť žalovanému zrušený. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.05.2014. Po zrušení rozhodcovského rozsudku súd uznesením č. k. 7C/223/2011-208 zo dňa 02.06.2015 vylúčil žalobu žalobcu: V. W., W..Y..R.. W. W. O. D. X, XXX XX W., H.: XX XXX XXX, V. Ž. X) Q. V., K.. XX.XX.XXXX, O. Z. XXXX/XX, XXX XX Z. o zaplatenie 35 024,33 eura s príslušenstvom a zmluvnou pokutou, ktorá bola doručená rozhodcovskému súdu Obchodný súd, G. V. R. W. W..Y..R.., K.Q. W. XX, XXX XX O. O., H.: XX XXX XXX, dňa 27.07.2011 a vedená pred ním pod značkou OS 67/2011, na samostatné konanie a veci bola pridelená spisová značka 12C/304/2015. Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 36K/47/2016 zo dňa 03.01.2017, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 42/2017 dňa 01.03.2017, bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz, v dôsledku ktorého bolo konanie zo zákona prerušené. Uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 36K/47/2016-181 zo dňa 12.04.2018, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 97/2018 dňa 22.05.2018, bol konkurz na majetok žalovaného zrušený po splnení konečného rozvrhu výťažku. Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 28NcKR/5/2018, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 132/2018 bol žalovaný oddĺžený.

2. Súd vo veci nariadil termín pojednávania na deň 21.08.2018, pred otvorením ktorého zistil, že žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť a žalovaný nevyjadril nesúhlas so späťvzatím.

3. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 16.08.2018 uviedol, berie žalobu v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil. Späťvzatie žaloby odôvodnil tým, že nárok žalobcu uplatňovaný v konaní počas jeho trvania zanikol v časti 1 302,25 eura plnením správcu konkurznej podstaty žalovaného

a v zostávajúcej časti je v dôsledku oddĺženia žalovaného voči nemu podľa § 206f ods. 3 a ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. nevymáhateľný, čo samo osebe bráni súdu dotknuté právo priznať. Žalobca zároveň navrhol priznať mu nárok na náhradu trov konania v plnej výške od žalovaného, ktorý odôvodnil tým, že procesné zavinenie zastavenia konania je v súdnej veci potrebné pričítať žalovanému, pretože nevymáhateľnosť zostatku nárokov uplatňovaných v konaní je spôsobená oddĺžením žalovaného, a teda ide o zákonnú prekážku meritórneho prejednaní veci vyvolanú jeho konaním.

4. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 21.08.2018 uviedol, že so späťvzatím žaloby súhlasí a uplatnil si trovy konania vo výške 100 %.

5. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z.z. (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

6. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

7. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

8. Nakoľko žalobca vzal pred otvorením pojednávania žalobu z dôvodu nevymáhateľnosti žalobou uplatňovanej pohľadávky v dôsledku oddĺženia žalovaného v celom rozsahu späť a žalovaný nesúhlas nevyjadril, súd konanie podľa § 145 ods. 1 CSP zastavil.

9. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd, v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

10. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1, v spojení s článkom 4 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo sporových strán nárok na náhradu trov konania nepriznal. V predmetnom spore došlo k späťvzatiu žaloby žalobcom, čo by bez ďalšieho malo mať za následok pričítanie procesného zavinenia na zastavení konania žalobcovi, a teda aplikáciu § 256 ods. 1 CSP, čím by mala byť priznaná náhrada trov konania žalovanému. Súd však pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania zohľadnil dôvod zastavenia, ktorým bolo oddĺženie žalovaného. Uvedená skutočnosť síce nebráni žalobu meritórne prejednať, ale mala by za následok zamietnutie žaloby pre nevymáhateľnosť pohľadávky. Za uvedeného stavu súd neposúdil späťvzatie žaloby žalobcom ako jeho procesné zavinenie, keď nemohol v čase podania žaloby rozhodcovskému súdu (27.07.2011) predpokladať oddĺženie žalovaného. Z uvedených dôvodov súd nezaväzoval žalobcu na náhradu trov konania žalovanému, ako navrhoval žalovaný. Súd sa nestotožnil ani s argumentáciou žalobcu, ktorou sa dožadoval zaviazania žalovaného na náhradu trov konania žalobcovi. Náhrada trov konania je závislým nárokom odvíjajúcim sa od rozhodnutia vo veci samej. Nakoľko pohľadávka, ktorá bola predmetom žaloby, sa stala v dôsledku oddĺženia žalovaného nevymáhateľnou, podľa názoru súdu stalo sa nevymáhateľným aj jej príslušenstvo, teda aj nárok na náhradu trov konania. V prípade zaviazania žalovaného na náhradu trov konania žalobcovi by súd rozhodol o príslušenstve nevymáhateľnej pohľadávky, čo považuje za neprípustné.

11. Uvedenú procesnú situáciu, náhradu trov konania v prípade zastavenia konania pre vyhlásenie konkurzu, či už priamo zo zákona, alebo v dôsledku späťvzatia žaloby pre oddĺženie protistrany, preskúmal súd aj v rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky, pričom zistil, že vo väčšine sporov nie je nárok na náhradu trov konania priznávaný žiadnej zo strán sporu. Napríklad Okresný súd Bratislava V v uznesení sp. zn. 11C/259/2012 zo dňa 26.02.2018 uviedol, cit.: „Súd skúmal procesné zavinenie strán sporu na zastavení konania. Jednak po začatí konania Okresný súd Bratislava I rozhodol o oddĺžení žalovaného, čím je pohľadávka žalovaná v tomto konaní nevymáhateľná, jednak žalobca pre uvedené oddĺženie zobral žalobu späť a rozhodol sa v spore nepokračovať. Súd preto pri rozhodnutí o trovách vychádzal z princípov, na ktorých je postavený Civilný sporový poriadok s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti, na rozumné usporiadanie procesných vzťahov ako aj hospodárnosť konania tak, že stranám sa náhrada trov konania nepriznáva.“. Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení sp. zn. 14Co/318/2016 zo dňa 01.06.2018, uviedol, cit.: „Civilný sporový poriadok upravuje náhradu trov konania v prípade zastavenia konania v ustanovení § 256 ods. 1 a 2 CSP, ktoré zákonné ustanovenie predpokladá procesné zavinenie niektorej zo strán sporu na zastavení konania. Odvolací súd sa domnieva, že vzhľadom na špecifickú situáciu, ktorá mala za následok nutnosť zastaviť konania, nie je možné ani jedno z uvedených zákonných ustanovení na danú vec aplikovať. Za dôvod hodný osobitného zreteľa odvolací súd považuje skutočnosť, že k zastaveniu konania došlo ako obligatórny zákonný následok právnej skutočnosti, ktorá nastala na základe osobitného zákona, bez zavinenia niektorej zo strán sporu, t.j. nebolo možné uplatniť ustanovenie § 256 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku a ani ustanovenie § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, ktoré upravuje náhradu trov konania pri zohľadnení pomeru úspechu strán konania v spore.“. Krajský súd v Trnave v uznesení sp. zn. 25Co/337/2016 zo dňa 21.03.2018 uviedol, cit.: „O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 a s analogickým použitím

§ 255 ods. 2 CSP, vychádzajúc zo situácie, že zákonným dôvodom zastavenia konania bola objektívna skutočnosť, vyhlásenie konkurzu na majetok žalovanej ako zákonný dôvod zastavenia konania, ku ktorej právnej skutočnosti došlo až v prebiehajúcom konaní (odvolacom konaní), čím potom žiadnej zo strán sporu z procesného hľadiska nemožno pričítať zavinenie na zastavení konania, preto potom ani žiadna zo strán sporu nemôže mať právo na náhradu trov konania.“ Okresný súd Trnava v uznesení sp. zn. 24C/193/2015 zo dňa 20.02.2018 uviedol, cit.: „O náhrade trov konania žalovaného rozhodol súd podľa ustanovenia § 256 ods. 1, § 257 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva, hoci procesne zastavenie konania zavinila žalobkyňa, keď žalobu vzala späť, avšak dôvodom späťvzatia žaloby bolo vyhlásenie konkurzu na majetok žalobkyne po podaní žaloby a jej oddĺženie, čím bez zavinenia žalobkyne odpadol dôvod podanej žaloby a túto procesnú situáciu súd považoval za výnimočnú vo vzťahu k predmetu tohto sporu, ktorým je určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečujúcej pohľadávku žalovaného uplatniteľnú v konkurznom konaní a zároveň za dôvody hodné osobitného zreteľa súd považoval majetkové pomery žalobkyne, pre ktoré bol vyhlásený konkurz na jej majetok, pričom majetková sféra žalovaného, ktorý je právnickou osobou zaoberajúcou sa poskytovaním spotrebiteľských úverov, nebude týmto výnimočným nepriznaním náhrady trov konania dotknutá.“ Okresný súd Žiar nad Hronom v uznesení sp. zn. 24Csp/12/2018 zo dňa 21.03.2018 uviedol, cit.: „Zavinenie zastavenia konania nemožno v danom prípade pripísať ani jednej zo strán sporu. Okresný súd nepriznal náhradu trov konania žiadnej zo strán, nakoľko má za to, že boli naplnené dôvody hodné osobitného zreteľa. Keďže žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, o výške trov konania už nie je potrebné rozhodovať samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.“

12. Nakoľko dôvodom zastavenia konania bolo späťvzatie žaloby žalobcom pre oddĺženie žalovaného, ktorým sa pohľadávka uplatňovaná v spore stala nevyhmáateľnou, nezistil súd procesné zavinenie na zastavení konania ani u jednej zo strán, a preto podľa § 262 ods. 1, v spojení s článkom 4 ods. 2 CSP rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že žiadnej zo sporových strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Banská Bystrica, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných podaniach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať jeho núteného výkonu v exekučnom konaní.